

LA BAULA

A primers dels 90, la realitat d'una zona d'Europa va colpir en l'imaginari de moltes persones. La Guerra dels Balcans ens va mostrar escenes que alguns pensàvem que a l'Era Moderna ja no es tornarien a veure tant a prop. Massacres de soldats de lleva a l'estil de la Primera Guerra Mundial i genocidis racials a l'estil de la Segona ens van fer obrir els ulls de l'espant. A les portes del s. XXI, tenir una guerra al bell mig de la civilitzada i moderna Europa semblava un miratge.

La lliçó va arribar, però diria que no en vam prendre massa nota. L'actual onada de refugiats de la guerra de Síria i de les altres guerres que assetgen el món, tot i que sense el component geoestratègic del petroli, han tornat a deixar ben retratada l'Europa dels Drets Humans. Les actuals guerres de Síria, Iraq, Mali, Nigèria, Kenya o Yemen ens han fet afrontar imatges i situacions tant o més dures que les dels Balcans.

La solució global no és directa ni trivial. Es tracta de problemes d'una complexitat extraordinària amb una gran multitud d'intervinents. La gestió a nivell global està essent decebedora, però a nivell individual, la situació està fent despertar moltes consciències. De ben segur que molts estaríem disposats a aportar recursos per col·laborar en donar aixopluc. Alhora, velles estructures mundials han deixat de silenciar-se i ja són obertament criticades: el mercat de productes de guerra (petroli, diamants o coltan), els paradisos fiscals o el mercat negre d'armes. Aquests últims factors són claus en totes aquestes guerres. Trencar la cadena que formen modificaria notablement la situació de cada una d'elles.

La història ens explica que, amb el temps, les cadenes acaben trencant-se per la baula més dèbil. Una baula és una peça d'una cadena, una anella generalment. Confiam doncs que la cadena de situacions que sustenten aquests conflictes aviat es trenqui per algun punt.

El sector de la construcció passa per uns moments difícils on la baula de la cadena més en risc és la del manteniment de l'ofici, un dels principals actius de Cots i Claret. Tot i això, aquest esforç de protecció de l'ofici ens serveix per conservar clients i afegir-ne de nous. La nostra predisposició a dur a terme obres difícils, com les de rehabilitació, o la distància física i cultural respecte la nostra seu, com a les obres d'Haití, ens empenyen a seguir apostant-hi com a bandera de l'empresa.

Us fem a mans tres vins, entre els quals hi ha La Baula, l'últim projecte de la Bodega Can Serra dels Exibis. Aquest nou vi explica molt concisament un bocí de la història del vi del Pla de Bages, al recuperar-ne dues de les seves varietats més autòctones: el mandó i el sumoll.

Al Bages, comarca que rep el nom de Bacus, déu romà del vi, pràcticament hi va desaparèixer la vinya a primers del s. XX. per l'arribada de la fil·loxera en paral·lel a la industrialització de les lleres del Llobregat i Cardener. El mandó i el sumoll en foren les principals víctimes, la baula més dèbil de la cadena.

Atrevir-se a fer un vi amb només aquestes dues varietats pretén omplir aquest buit de la nostra història i busca recuperar elements que havien connectat la gent del Bages amb la seva terra. Si la degustació d'aquests grans vins serveix per seguir alimentant consciències, ens donarem per més que satisfets.

COTS I CLARET US DESITJA UNES
MOLT BONES FESTES DE NADAL 2015